

at Underfskudet blev at dække af Statskassen, forsaavidt det fremkom ved de nævnte ekstraordinære Foranstaltninger.

Skjøndt det neppe kan negtes, at denne Flertallets Stilling betegner en væsentlig Indrømmelse ei blot fra det principale Standpunkt, men ogsaa fra den hidtil fulgte Afgjørelsesmaade, saa er det dog ikke lykkes at bringe Enighed tilveie paa dette Grundlag. Smidlertid maa det erkjendes, at Mindretallet fra sin Side under Forhandlingen i Udvalget har vist Smødekommen. Den Ordning, som Mindretallet vilde foretrække, tør antages at falde sammen med Lovforlaget. Dette gaar ud paa, at den Statsformue, som for Tiden bestyres under Benævnelse Universitetets Kapitalformue, skulde forøges med en Million Kr., nemlig 400,000 Kr. fra Statskassen og 600,000 Kr. fra Kommunitetet (§ 1), at dette sidste aarlig skulde tilfælde til Universitetet en Sum af 40,000 Kr. (§ 2.), og endelig at Statskassen skulde dække, hvad Universitetet „i noget Aar“, trods Bestemmelserne i §§ 1 og 2, maatte komme i Underfskud, med andre Ord: den ved Tilfskud fra andre Statsmidler væsentlig forøgede Kapitalformue skulde ikke blot baandlægges som urørlig for al Fremtid, men den skulde forøges uden nogen Grændse med det Beløb, som Indtægten „i noget Aar“ maatte overstige Udgiften. — Denne Ordning af Sagen fastholdes imidlertid ikke af Mindretallet. Dette har under Forhandlingerne frafaldet Lovforlagets tvende første Paragrafer og foreslaet at ændre § 3 derhen, at Underfskudet kun forsaavidt, at det er fremkaldt som Følge af, at de ordinære Udgifter overstige Indtægterne, bliver at dække af Statskassen, hvorimod man vil gaa ind paa, at Kapitalformuen fortrinsvis anvendes til Byggeudgifter og slige Foranstaltninger, ved hvilke Universitetet faar tilsvarende Værdier for den anvendte Kapital.

I Genhold hertil skjønner Flertallet ikke rettere, end at man ved gjensidig Smødekommen er naaet til, at begge Sider i Udvalget vilde med en enkelt her angiven For-

andring kunne gaa ind paa at give Lovforlagets Indhold følgende Udtryk: Universitetets Underfskud dækkes af dets Kapitalformue, dog kun, forsaavidt det er fremkaldt ved de ordinære (for Mindretallets Vedkommende: „ekstraordinære“) Udgifter, i andet Fald af Statskassen.

Naar Mindretallet (Gosz, Klein og Rimestad), som af Flertallet ovenfor bemærket, vilde anse det for det Ønskeligste, at det foreliggende Lovforslag blev vedtaget i uforandret Skikkelse, skyldes det følgende Betragtning, Efter de Undersøgelser, som ere gaaede forud for Lovforlaget, og paa hvilke dette hviler, er der fuldblydlig historisk Hjemmel for den Forøgelse af Universitetets Kapitalformue, som Forslagets § 1 vil hidføre, og for det aarlige Tilfskud fra Kommunitetet, som Forslagets § 2 fastsætter. At Universitetet derved skulde faae Udfigt til yderligere Kapitalforøgelse ved aarlige Overfskud, er en Tanke, som ikke har Støtte i de virkelige Forhold. Selv om Forslaget blev til Lov, vilde der ikke blive Spørgsmaal om Overfskud, hverken strax eller senere. Ved Bestemmelsen i Forslagets § 3 om, at Statskassen dækker de aarlige Underfskud, sikkes dernæst den vedvarende Opretholdelse af Universitetet som Institut med særlige Fonds, et Formaal, som er i Overensstemmelse med og paahydes af de Bestemmelser, der indeholde det oprindelige Grundlag for Universitetets Formueforhold. Mindretallet har imidlertid, som Flertallet har anført, erklæret sig rede til, hvis Enighed kunde opnaas, at fravige i væsentlige Punkter sin foran angivne principale Stilling, dels ved at opgive Lovforlagets to første Paragrafer, dels ved at indskrænke Anvendelsen af § 3 til Underfskud, der fremkaldes ved, at de ordinære Udgifter overstige Indtægterne.

Det Forslag, som Flertallet har formuleret, og som i Modsetning til Mindretallets nys antydede Tanke vil dække de ved ordinære Udgifter forarsagede Underfskud af Universitetets Kapitalformue, de ved ekstra-